

انتقام پرندهی عسل نما

- Zulu folktale
- Wiehan de Jager
- Abdul Rahim Ahmad Parwani (Darakht-e Danesh Library)
- 4
- دری prs

این داسهن نگده، پرندهی عسل نه و مرد حریصی به دم گینگيله می‌دشد. یک روز زهنی که گینگيله برای شکر بیرون رفته بود، صدای نگده را شنید. خیل خوردن عسل، دهن گینگيله را به آب انداخت. او ایسهد و دقت گوش کرد و آنقدر جستجو کرد که اینکله‌لاخره پرنده را در دبلای درخت دید. “جیک جیک - جیک جیک - جیک جیک”، صدای حرکت پرنده روی برگه شنیده می‌شد، وقتی که از این درخت به آن درخت می‌پرید. او “جیک جیک - جیک جیک - جیک جیک” می‌کرد، و هر از گهی متوقف می‌شد که اینکله مطمئن شود که گینگيله دارد او را تعقیب می‌کند.

بعد از نیم ساعت، آن‌ها به یک درخت انجیر وحشی بزرگ رسیدند. نگده دیوانه وار در بین شاخه‌ها می‌پرید. سپس او بر روی یک شاخه نشست و سرش را به سمت گینگوله کشید، انگر می‌خواست بگوید “حالا بی اینجرا! چرا این قدر منتظر هستی؟” گینگوله زنبوری در پین درخت ندید، اه به نگده اعتهد کرده بود.

بد برای گینگیله نیزه‌ی شکرش را در پین درخت گذاشت و مقداری
تلاخی کوچک جمع کرد و آتش کوچکی درست کرد. وقتی که آتش خوب
می سوخت، او یک چوب خشک بلند را در قلب آتش قرار داد. این چوب
به اینکه دود زیادی تولید می کند، مشهور بود. او طرف سرد چوب را
دندان گرفت و در حلیکه چوب می سوخت و دود می کرد، شروع به
رفتن از تنه‌ی درخت کرد.

خیلی زود او صدای بلند ویز ویز زنبوره را شنید. آن‌ها داشتند به حفره‌ای که در داخل تنه‌ی درخت بود و کندوی آن‌ها در آن جا قرار داشت، رفت و آمد می‌کردند. زهنی که گینگیله به کندو رسید او آخر چوبی که در جا سوختن بود را به داخل کندو فرو کرد. زنبوره در حلیکه عصجونی و قهر بودند، با سرعت به بیرون هجوم آوردند. آن‌ها از بوی دود فرار می‌کردند، ولی قبل از آن به گینگیله نیش‌های درناکی می‌زدند.

وقتی که زنبورها بیرون بودند، گینگیله دستش را به داخل لانه فتر داد و یک مشت پر از تانه‌ی عسل سنگین که از آن عسل غلیظ می‌چکید و پر از زنبورهای کوچک بود بیرون آورد. او بدقت توت‌های عسل را در داخل کیسه‌ای که بر روی تانه اش حمل می‌کرد، قرار داد و شروع کرد به پیین آمدن از درخت.

نگده همهی کرهیی که گینگله داشت انجم می داد را مشقنه تهنه
می کرد. او منتظرگینگله بود که یک قسمت بزرگ از ننهی عسل را بقی
بگذارد و به عنوان تشکر به او بدهد. نگده تند تند از این نلاخه به آن
نلاخه پرید، و به زمین نزدیک و نزدیکتر شد. سرانجم گینگله به پیین
درخت رسید. نگده روی یک تخته سنگ نزدیک گینگله نشست و منتظر
پدانشش بود.

ولی گینگیله آتش را خموش کرد، نیزه اش را برداشت و به سمت خانه راه افتاد و به نگده توجه نکرد. نگده بـه عصـبنیت گفت، “ویک-توررا! ویک-توررا!” گینگیله ایسه دویه پرنده‌ی کوچک نگاه کرد و بلند بلند خندید. “تو مقداری عسل می خواهی دوست من؟ بلی! ولی من همه‌ی کره را خودم کردم، و زبید نیش خوردم و زنبورها مرا گزیدند. چرا بید این عسل دوست داشتنی را بـه تو تقسیم کنم؟” سپس او به راهش ادامه داد. نگده خیلی عصبنی بود! این راه مناسبی برای رفتن او نبود! اه او توان کر خود را می دهد!

چند هفته بعد یک روز گینگیله دوباره صدای نگده را شنید. او غسل خوشمزه را به دید آورد و یک‌ه‌ر دیگر مشفقانه آن پرنده را دنبال کرد. بعد از اینکه گینگیله را در طول جنگل هدایت کرد، نگده ایستاده روی یک درخت تیغ دار چتره‌نند استراحت کند. گینگیله فکر کرد، “آهن”. “کندو بید در این درخت ب‌شد.” او به زودی آتش کوچکش را درست کرد و شروع به ب‌لا رفتن کرد، شاخه‌ی دوددار را ب‌دندان‌ش گرفت. نگده نشست و تهنه کرد.

گینگیله‌بلا رفت، در تعجب بود که چرا صدای معمول ویز ویز زنبورها را نمی‌شنید. او در خودش فکر کرد، “تاید کندو در عمق تنه ی درخت است.” او خود را به شاخه‌ی دیگری کتاند. ولی به چی کندو در چهره‌ی یک پلنگ مهبل شد. پلنگ خیلی عصبانی بود که این قدر بد از خواب پریده بود. او چشم‌هایش را تنگ کرد، دهنش را باز کرد و دندان‌های خیلی بزرگ و خیلی تیزش را نشان دهد.

قبل از اینکه پلنگ به گینگیله ضربه بزند، او در عجله فرار کرد به پیین درخت. به خاطر اینکه عجله داشت او تلاخه را گم کرد و در یک ضربه‌ی سنگین روی زمین فرود آمد و زانویش پیچ خورد. او در سرعتی که در حد توانش بود، لنگن لنگن دور شد. از خوش چنسی او، پلنگ هنوز خیلی خواب‌آلود بود که بخواهد او را تعقیب کند. نگده، آن پرنده‌ی عسل نه انتهمش را گرفت و گینگیله درس عبرت گرفت.

و بد براین، از وقتی که بچه‌هی گینگله داسهن نگده را شنیدند، برای
پرنده‌ی کوچک احترام قیل شدند. هر وقت که عسل برداشت می‌کنند،
سعی می‌کنند که بزرگ‌ترین قسمت از تانه‌ی عسل را برای پرنده‌ی
عسل نه نگه دارند.

Global Storybooks

globalstorybooks.net

انتقام پرندہی عسل نما

 Zulu folktale

 Wiehan de Jager

 Abdul Rahim Ahmad Parwani (Darakht-e Danesh Library)

